

ZEN BUDIZAM U SKOPLJU

Budistički monasi s Tibeta prave mandalu od obojenog peska, koju ritualno uništavaju čim je završe. Ritual simbolizuje budističku doktrinu o prolaznosti i kratkotrajnosti materijalnog postojanja.

I Skoplje ima svoje budiste: leti, oko 15 časova, čim se istuširaju, upućuju se do najbliže autobuske stanice i voze se autobusima JSP. Ritualnost simbolizuje kratkotrajnost, prolaznost efekata nastalih kupanjem i uzaludnim tuširanjem kad koriste skopski javni prevoz u letnjim mesecima.

PRIČA A

Prodoše tri godine otkako je propala pekara dobrodušnog starca A. Od tada, sve što je moglo da se čuje od njega bilo je: Pi, pi! Pi, pi! Svakog dana, po ceo dan, šetao je gradskim parkom i hranio golubove mrvicama hleba. Mrvice je sejavao i kroz gradske ulice, s nadom da smanjuje svetsku glad. Možda je samo smanjivao nekakvu, samo njemu svojstvenu, poznatu žeđ. Ko će ga znati.

Neki su ga smatrali čudakom, za druge je bio udaren u glavu, a treći su ga smatrali neručunljivim i bežali su od njega. Golubovi su ga smatrali svojim hraniteljem i zaštitnikom, a sam A. nije računao ni na šta. Samo je produžavao jednoličnu prehrambenu melodiju svog života: Pi, pi! Pi, pi! Ta njegova melodija tekla je sve dok A. nije počeo i samog sebe da smatra golubom. U stvari, on je znao da jeste. Samo je trebalo da proveri to i da se uveri jednom zauvek. Raširio je ruke, praveći krila od otrcanog mantila, zatrčao se ka ivici zgrade i skočio.

Od tada više nisu videli A. Susedi su ga brzo zaboravili. Jedino su ga se sećali gladne skitnice i beskućnici, koji su svakog dana, pre izlaska sunca, ispred njegove zgrade nalazili tri vekne hleba. Nisu ga zaboravili ni golubovi koji su jeli mrvice što su ispadale iz usta skitnica i beskućnika. Zahvaljivali su mu svečanim letom, kružeći po nekoliko puta oko zgrade. Zastajali su na krovu, na samoj ivici, upravo tamo odakle je A. poleteo.

(S makedonskog preveo Duško Novaković)